

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

8 פבר 2023
51953-04-19

פס"ד בתביעה נזיקית בגין הגשת תלונות שווא

נחשון פישר

סגן הנשיא

ג.י.ל.
ע"י עו"ד רמי רובין

תובע

- נגד -

מ.א.
ע"י עו"ד חני קורנז ו/או עו"ד גיא רוטרף

נתבעת

פסק דין (מתוקן)

לפניי תביעה נזיקית על סך של 300,000 ₪ שהגיש התובע כנגד הנתבעת, אשתו לשעבר, בגין תלונות שהגישה נגדו למשטרת ישראל.

רקע הנדרש לענייננו

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין

1. הצדדים בני זוג לשעבר התגרשו זמ"ז ביום 20.01.13 ולהם ארבע בנות.
2. ביום 31.10.12 חתמו הצדדים על הסכם גירושין שאושר וקיבל תוקף של פסק דין ביום 7.1.13.
3. התובע הגיש את תביעתו זו בחודש אפריל 2019, בסמוך לחלוף תקופת ההתיישנות, במבוא לכתב התביעה טען כי במהלך השנים שלאחר הגירושין נמנע מהגשת התביעה מתוך רצונו לשמור על יחסים תקינים עם הנתבעת.
4. הצדדים מוכרים היטב למותב זה לאחר שבחרו לנהל 17 תביעות נוספות.

טענות התובע בתמצית

5. לטענתו, יחסי הצדדים היו במשבר עמוק ומתמשך במשך שנים רבות עד למועד הגט.
6. לטענתו, במהלך שנות הנישואין, הנתבעת הייתה משתמשת נגדו באלימות מילולית, נהגה להשפילו ולאיים עליו בהגשת תלונות למשטרה.
7. לטענתו, טרם גירושיהם, בתחילת חודש אוגוסט 2012, החלה הנתבעת לעשות שימוש תדיר בהגשת תלונות במשטרה וזאת לצורך הרחקתו מדירת המגורים המשותפת. בנוסף לכך, הגישה הנתבעת בקשה לצו הגנה שעה שכבר הורחק התובע על ידי המשטרה מדירת המגורים.
8. לטענתו, הנתבעת פעלה במטרה להרחיקו מהדירה המשותפת ולנתקו מארבעת ילדיהם, מצב אשר נמשך תקופה ארוכה וגרם לו סבל נפשי רב.

9. לטענתו, במסגרת הסכם הגירושין הוא עשה וויתורים מרחיקי לכת לטובת הנתבעת ולטובת ילדיהם הקטינים. כך למשל הסכמתו לאי פירוק השיתוף בדירת המגורים המשותפת עד הגעת אחרון הקטינים לגיל 18 שנים.

10. לטענתו, על אף וויתוריו אלה, המשיכה הנתבעת בהגשת תלונות שווא שקריות וטורדניות כנגדו והמשיכה לנהוג בו בבריונות, באלימות מילולית ופיזית.

11. בהתאם לרשימה שצירף התובע מדובר בשמונה תלונות שהגישה הנתבעת כנגד התובע למשטרת ישראל במהלך תקופה של כשנה וחצי;

1. תיק פ"א 576859-2013 מיום 30.12.13 בגין הטרדה באמצעות מתקן בזק והפרת הוראה חוקית- התיק נסגר ביום 24.06.14 מחוסר ראיות.

2. תיק פ"א 96175-2013 מיום 02.03.13 בגין הפרת הוראה חוקית- נסגר ביום 5.6.13 בנימוק של חוסר עניין לציבור.

3. תיק פ"א 73493-2013 מיום 16.2.13 בגין הפרת הוראה חוקית ותקיפה סתם בן זוג- נסגר ביום 1.4.13 בעילה חוסר בראיות.

4. 525892-2012 מיום 03.12.12 בגין איומים -נסגר ביום 30.09.14 בעילה של חוסר ראיות.

5. 440480-2013 מיום 14.10.12 בגין תקיפת סתם בן זוג-נסגר ביום 20.12.15 בגין חוסר ראיות.

6. 345289-2012 מיום 9.8.12 בגין איומים-נסגר ביום 30.9.14 בעילת חוסר ראיות-ביטול כתב אישום.

7. פ"א 344083-2012 מיום 9.8.12 בגין איומים -נסגר ביום 30.9.14 בעילת חוסר ראיות.

8. פ"א 325497-2012 מיום 30.7.12 בגין איומים -נסגר ביום 8.2.12 בעילת חוסר ראיות.

12. לטענתו, דפוס ההתנהגות של הנתבעת הוא ציני ומניפולטיבי וחזר על עצמו באירוע תקיפה נוסף מיום 2.01.16 אשר נעשה לעיני ילדיהם הקטינים של הצדדים.

13. לטענתו, התנהגותה המתוארת של הנתבעת גרמה לו לנזקים פיזיים ונפשיים חמורים, מעשי הנתבעת מהווים לדבריו עוולה נזיקית בהתאם לסעיף 23 לפקודת הנזיקין, המזכה אותו בפיצויים אף ללא הוכחת נזק. בנוסף ועל פי הטענה מעשיה מהווים הפרת חובה חקוקה בהתאם לסעיף 63 לפקודת הנזיקין וכן בהתאם לעוולת הרשלנות בהתאם לסעיף 35 לפקודת הנזיקין.

14. התובע מעריך את נזקיו הפיזיים והנפשיים בסך של כ-300,000 ₪, סכום אותו תובע.

טענות הנתבעת בתמצית

15. לטענתה, התביעה היא חלק ממסע התעמרות של התובע כלפיה אשר נמשך שנים ארוכות.

16. לטענתה, מדובר בטענות אשר התגבשו בשיאו של סכסוך הגירושין בין הצדדים, משנת 2012 ועד למתן תוקף של פסק דין להסכמות בשנת 2013.

17. לטענתה, היא הגישה תלונה בחודש אוגוסט 2012 בגין תקיפה וחשש לחייה, לאחר שחששה כי חיבל הנתבע בבלמי הרכב שהיה אז משותף לצדדים.

18. לטענתה בהגשת כלל התלונות היא פעלה בתום לב מתוך דאגה אמיתית לשלומה ולשלום הילדים ומתוך אמונה באמיתות התלונות שהגישה.

19. לטענתה, התובע הוא זה אשר אמלל, פגע, איים ותקף פיזית נפשית ומילולית וממשיך לאמלל את הנתבעת במשך שנים.

20. מוסיפה וטוענת הנתבעת, כי התלונות אשר הוגשו כנגד התובע לא נסגרו מחוסר אשמה אלא מחוסר ראיות ובהתאם לסעיף 34כב לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ניתן ללמוד כי התקיימה תשתית ראייתית כלשהי, אשר לא הבשילה לכדי הגשת כתב אישום.

21. לטענתה, התלונות הוגשו לאור רודנותו, איומיו, השפלותיו של התובע, התעמרותו בילדיהם ולאור הפרות חוזרות ונשנות של התובע את הסדרי השהות. הנתבעת פעלה לטענתה בצינורות המקובלים, על מנת שיחדל התובע מהתנהגותו האלימה, ומשום כך פנתה לרשויות הרווחה ולמשטרת ישראל.

22. לטענתה, היא פעלה בצורה הראויה, הנכונה, הסבירה והמתבקשת בצירוף ראיות והוכחות על החששות בגין אלימותו של התובע. לגישה, התנהלות משטרת ישראל והתנהלות הערכאה השיפוטית בצווי ההגנה אשר ניתנו כנגד התובע הכירו במצוקת הנתבעת דאז, ואין חולק כי לא עסקינן בתלונות אשר הוגשו באופן זדוני, ומתוך מטרה לפגוע בתובע אלא לשמור על שלומה וביטחונה שלה.

23. עוד טוענת הנתבעת כי כתבי האישום אשר הוגשו כנגד התובע לא באו בחלל ריק, אם הייתה סבורה משטרת ישראל כי אכן מדובר בנתבעת אשר עושה שימוש לרעה בהגנות הניתנות לה על פי חוק, ומגישה תלונות סרק, ככל הנראה משטרת ישראל הייתה פועלת בעצמה למצות את הדין מול הנתבעת.

דיון והכרעה

24. ראשית יש לסלק מן הדרך את טענות השיהוי בהגשת התביעה שהעלתה הנתבעת ולחדד בגין אילו אירועים אשר בגינם הוגשו תלונות למשטרה מבקש התובע לפסוק לו פיצוי כספי.

25. כפי שהעיד התובע מדובר " על התקופה לאחר הסכם הגירושין. אף אחד לא דיבר על אם יהיו או לא יהיו כתבי אישום. אני בן אדם שעושה דברים בצורה הכי ישרה שיש ולבוא ולעמוד בכתב אישום, זה השליך עלי בריאותית, דברים שקרו לי סמוך לאחר מכן. העובדות לא נעימות."

(עמ' 11 מול שורות 1-3 לפרוטוקול מיום 20.12.21).

26. ובהמשך עדותו;

ש. אז אתה בעצם אומר שאתה תובע אותה על האירועים שהתגבשו לאחר הגירושין.
ת. לאחר הגירושין ומה שהיה לפני והוגש נגדו כתב אישום. כב' השופט יעקב כהן לא התייחס לכך שיהיו כתבי אישום כמה שנים קודם לכן ושאני אצטרך להיות כמו עבריין בבתי משפט. אפילו צווי מניעה היא רצתה להרחיק אותי מהילדים. מילא מהבית? מהילדים? למה?

(עמ' 11 מול שורות 6-9 לפרוטוקול)

27. בענייננו הצדדים התגרשו זמ"ז בחודש ינואר 2013.

28. ביום 07.01.13 ניתן תוקף להסכם הגירושין בין הצדדים. בסעיף 54 התחייבו הצדדים כי:

"פרט לאמור בהסכם זה אין להם כל תביעות ו/או טענות ו/או דרישות, מכל מין וסוג, האחד כלפי רעהו."

29. בסיכומיו טען התובע כי התלונות א', ב' וג' הוגשו לאחר גירושיו הצדדים, באשר לתלונות ד', ו' ו-ז' אשר אמנם הוגשו לפני הסכם הגירושין. ברם, כתבי האישום בגינם הוגשו לבית המשפט לאחר ההסכם בשנת 2013,

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין

ולפיכך הסעיף הכללי בהסכם המדבר על ויתור על הגשת תביעות לא יכול לחול על כתבי האישום שלא היו קיימים בעת החתימה על ההסכם שכן התובע לא יכול היה לוותר על דבר אשר לא היה בידיעתו.

30. מנגד טענה הנתבעת בכתב סיכומיה כי היא אינה שותפה להחלטת המשטרה לעניין המשך בירור התלונה ולכוונתה להגיש כתב אישום.

31. בנסיבות המקרה שלפניי מצאתי כי צודק ב"כ התובע בדבר זכותו של התובע להגיש תביעה בגין תלונות אלו אשר כאמור הוגשו על ידי הנתבעת לפני החתימה על הסכם הגירושין. ברם, תוצאות תלונותיה אלו התקבלו לאחר ההסכם בין הצדדים ומשכך עילת התביעה של התובע התגבשה עת הוגשו כתבי האישום בגין התלונות. עוד מצאתי לקבוע כי הסכם הגירושין סיים את כל מחלוקות הצדדים בקשר למהלך נישואיהם אשר עיקרן מחלוקות בעיני מזונות הסדרי שהות וענייני רכוש. במועד גיבוש ההסכם לא ניתן היה לצפות כי יוגשו כתבי אישום בגין התלונות שהגישה הנתבעת לפני חתימת ההסכם ולפיכך התובע לא וויתר על זכותו להגיש תביעה בגין הגשת כתבי האישום נגדו, תוצאה אותה לא יכול היה לדעת.

32. עתה אפנה לבחון את טענות הצדדים.

33. בכתב תביעתו ביסס התובע את טענותיו על סמך עוולה נזיקית של נגישה ו/או גרימת היזק בזדון ו/או עוולת רשלנות ואו הפרה של חובת הזהירות המושגית והקונקרטית כלפי בן זוג וכן הפרת חיקוקים נוספים. יש להדגיש כי בכתב סיכומיו הרחיב התובע את החזית וטען לראשונה כי הנתבעת הפרה את חוק איסור לשון הרע וגם זאת ללא פירוט של ממש.

34. מצאתי שלא לאפשר לתובע להרחיב את החזית לאחר שטענה זו נטענה כאמור לראשונה בכתב סיכומיו ולאחר שהנתבעת לא יכולה הייתה להשיב לה או להיחקר על טענה זו.

35. עוד יש לציין כי התובע טען בכתב תביעתו טענות בערבוביה ללא יישום עובדתי או משפטי או הבאת ראיות כלשהן, כאשר ביקש לפסוק לו פיצוי בגין אירוע התקיפה (לכאורה) שאירע ביום 2.1.16, כשלכך לא צורפו ראיות, כשבקשתו המאוחרת של התובע לצירוף ראיות לעניין זה ולאחר שנשמעו הוכחות וניתן צו לסיכומים נדחתה היות והבקשה הוגשה בשלב מאוחר ועל התובע היה לצרף את ראיותיו בראשית ההליך בהתאם לכללי הדין.

36. אם ניזקק את טענותיו של התובע בהליך זה, הרי שהשאלות שיש להידרש אליהן הן;

. האם הצליח התובע להוכיח כי התלונות שהגישה הנתבעת הן תלונות שווא, ככל שהתשובה לכך היא חיובית הרי שניתן יהיה לבחון האם זכאי התובע לפיצוי בגין נזקים שנגרמו לו.

. אירוע התקיפה מיום 2.1.16 – לטענת התובע במועד זה תקפה אותו הנתבעת והוא הושפל לעיני ילדיו הקטינים. לטענתו, יש לפסוק פיצוי בגין אלימותה של הנתבעת כלפיו.

37. הגשת תלונות שווא במהלך סכסוכי גירושין אינה התנהלות זרה במחוזיתנו, תופעה פוגענית ורחבה למדי אשר על החברה להוקיע מתוכה באמצעות פסיקת פיצוי כספי גבוה. רבות נכתב על הנזקים העלולים להיווצר בעקבות הגשת תלונות שווא כגון: פגיעה בחירות, בשם הטוב, ולעתים אף פגיעה בתעסוקה ופגיעה בקשר ההורי.

38. להלן אביא סקירה קצרה כיצד מתמודד בית המשפט לענייני משפחה עם התופעה.

תמ"ש (י-ם) 48008-03-19 פלוני נ' אלמוני (פורסם בנבו ביום 28.8.20) – לעניין תחולת הגנת סעיף 15(8) לחוק לשון הרע נאמר, כי זו מותנית בהגשת התלונה ב"בתום לב". עפ"י הפסיקה קיימים שני תנאים מצטברים לקיום תום הלב הנדרש, האחד, אמונה סובייקטיבית של המפרסם בנכונות התלונה, והשני, סבירות החשד. תום הלב לא נקבע על פי המניע שהביא לתלונה. הגנת

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין

סעיף 15(8) לחוק לשון הרע עניינה בעניין אישי כשר של המפרסם. ברי, כי הגנה על האישה עצמה, ילדיה ורכושה באים בגדרי עניין אישי כשר. כאשר עסקין בפרסום המתמצה בהגשת תלונות למשטרה או לרשויות הרווחה, כבמקרה דנן, הרי, שהדעת נותנת, כי תפוצתו מוגבלת דיה, כדרישת הסעיף האמור בשתי ההגנות הנ"ל, חלה חזקת היעדר תום הלב, מקום בו הפרסום לא היה אמת והמפרסם אף לא האמין באמיתותו. במקרה הנידון האישה הגישה תלונות שווא למשטרה ולרווחה כי הגרוש שלה פגע מינית ופיזית בילדיהם והדבר אף הוביל לנתק בין האב לילדים. משכך חויבה האישה לפצות את האיש ב-250,000 ₪ בגין לשון הרע ובגין הנתק שנגרם בין האב לילדיו.

תמ"ש (ת"א) 33839-12-12 ד.מ.נ' ע.מ (פורסם בנבו ביום 14.7.14) ביהמ"ש דחה תובענה לפיצוי בגין נזקים נטענים שנגרמו לתובע, בגין תלונה למשטרה שהגיש הנתבע כנגד התובע, ושהתיק בגינה נסגר בהעדר אשמה. בכל הנוגע לביסוס התביעה על עוולת לשון הרע נקבע כי עומדת לנתבע הגנת תום הלב שבסעיף 15(8) לחוק לשון הרע. הנוגע לביסוס התביעה על עוולה הנגישה, פקודת נזיקין קובעת כי "לא תוגש תובענה נגד אדם על נגישה רק משום שמסר ידיעות לרשות מוסמכת שפתחה בהליכים".

תלה"מ 51455-03-17 א.מ.נ' כ (פורסם בנבו ביום 05.04.20) - הגשת תלונות שווא במשטרת ישראל ו/או הגשת בקשות כוזבות לצווי הגנה, הכוללות טענות שווא לפגיעות ואלימות פיזית, יכולות להביא לא רק לפיצוי לטובת הנפגע ולטובת אוצר המדינה, אלא אף לצמצום זמני השהות של המעליל עם הקטין.

תמ"ש (ת"א) 65418-11-19 ג.נ' ר.ג (פורסם בנבו ביום 24.5.21) - הגשת תלונות שווא אינה צריכה בדרך כלל להיות מטופלת במישור חוק איסור לשון הרע. מדובר במעשה חמור יותר המאיים לא רק על שמו של אדם אלא גם על חירותו, יחסיו עם יוצאי חלציו ועוד. התנהלות הנתבעת באה בגדר עוולת הרשלנות המעוגנת בסעיף 35 לפקודת הנזיקין. לא רק שאדם סביר ונבון לא היה נוהג כפי שנהגה הנתבעת, גרסה ההולכת ונעשית קשה יותר ויותר מפעם לפעם, אלא שאפילו אדם הגון לא היה נוהג כך.

מדיניות משפטית ראויה מבקשת להתנער מכל ניסיון לאמירות כוזבות ובוודאי פעולה של ממש לבידוי ראיות, או שיבוש הליכי חקירה ומשפט, קל וחומר שקטני קטינים הופכים חומר ביד היוצר. יתרה מכך, העללת עלילות שווא על-מנת לגרום או להשיג ניכור הורי, או "סתם" נתק בקשר אינה רק עוולה נזיקית, יש בה משום הצדק לתובענה חוזית גם על-פי -חוק החוזים- (תרופות) בשל הפרת חוזה - הפרת החוזה המשפחתי.

תמ"ש (ת"א) 16092-04-16 פלוני נ' פלונית (פורסם בנבו ביום 02.02.17) אין חולק באשר לזכותו של כל מי שננקטה כנגדו אלימות להגיש תלונה במשטרה בגין זאת. יחד עם זאת, וככל שהנילון יוכיח בפני ביהמ"ש - ברמת הסתברות גבוהה (בדומה לטענת תרמית או מעילה), כי התלונה שהוגשה כנגדו הוגשה בלא כל בסיס או רקע עובדתי והיא למעשה תלונת שווא, הרי

שתקום לו תרופה. לעניין זה, יש לשים לב ולהבחין בין שני מצבים: האחד, מצב בו האלימות הועצמה ונטענה בהפרזה לבין מצב שני, שבו לא התרחשה כל אלימות ולמעשה, האלימות הנטענת היא בבחינת לא היו דברים מעולם.

כאן המקום לציין כי הבעתי את עמדתי לעניין ניהול הליך סרק בגין הגשת צו הגנה בה"ט (ראשל"צ) 24672-11 א.צ. נ' א.צ. (פורסם בנבו ביום 20.11.12) - שם חויבה המבקשת בסך של 23,000 ₪ לאחר שהוכח שעשתה שימוש לרעה בחוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991. פיצוי הנפסק בהתאם לסעיף 11 לחוק.

39. בצד הזכות בידי כל אדם להגיש תלונה במשטרה בהתאם לסעיף 58 לחוק סדר הדין הפלילי נוסח משולב], תשמ"ב-1982 נקבע בפסיקה כי זכות זו תצומצם למקרים בהם הוכח שימוש לרעה בזכות באמצעות הגשת תלונת שווא למשטרה אשר מהווה עילה לתביעה נזיקית, המזכה את התובע בפיצוי כספי, לכל הפחות על פי חוק איסור לשון הרע (ראו: בג"ץ 9452/11 שוורץ נ' בית הדין הארצי לעבודה (פורסם בנבו, 3.12).

40. על מנת לבחון האם מדובר בתלונת שווא אשר הוגשה לרשויות האכיפה שלא בתום לב על מנת להשיג יתרון טקטי כזה או אחר או שמא מדובר בהגשת תלונה בגין ביצוע העבירה, יש לבחון את הדברים הן במישור העובדתי והן במישור הראייתי. נקבע כי על התובע חל נטל מוגבר להוכיח כי מגיש התלונה ידע שהוא מגיש תלונת שווא. ראו: בג"ץ 6825/06 צור נ' שטראוס מיום 24.06.09 (פורסם בנבו).

41. לא מצאתי כי בנסיבות העניין שלפניי הוכיח התובע כי מדובר בתלונת שווא ואנמק;

42. בהתאם לעדות התובע ניתן לראות כי הסכסוך בין הצדדים התחיל בחודש יולי 2012. כפי שהעיד התובע הוא מנע מהנתבעת לעשות שימוש ברכב בכך שניתק את המצתים ברכב (עמ' 6 מול שורות 9-10 לפרוטוקול מיום 21.12.21). בגין זה הגישה הנתבעת בקשה לצו הגנה והתובע הורחק למשך 7 ימים מביתו.

43. עוד העיד התובע כי הוא בעצמו הגיש כ-13 תלונות למשטרה במהלך השנים 1996-2010 (עמ' 7 מול שורות 9-7 לפרוטוקול). נספח ד' לכתב התביעה.

44. כפי שהעיד התובע- "היתה לה מטרה, להוציא אותי מהבית, ולהרחיק אותי מהילדים, להתיש אותי כלכלית והעובדות מדברות בעד עצמן, וזה היה נטו לבוא ולהרחיק אותי מהילדים שלי, מהבית שלי, לא היתה שום סיבה, מעולם לא הרמתי יד, מעולם לא הייתי אלים, ובטח לא במקרה הזה." (עמ' 7 מול שורות 30-32 לפרוטוקול מיום 20.12.21)

45. כאשר עומת והופנה התובע למסמך רישום פלילי לפיו הגיש תלונות הדדיות כנגד הנתבעת במועדים בהם היא הגישה נגדו תלונות במשטרה לא השיב באופן ענייני לשאלה.

46. התובעת הודתה בחקירתה כי הגישה כנגד התובע לפחות 3 תלונות לאחר הגירושין. כפי שהעידה הגשת התלונות הייתה לאחר שחשה מאוימת על ידי התובע ולא זכרה לתאר במדויק את פרטי האירועים;

ש. הראשונה, 16.2.13.

ת. תלונה הדדית.

ש. הראשונה מיום 16.2.13 לאחר הסכם הגירושין, עילת הסגירה: חוסר ראיות. על מה היתה התלונה?

ת. כתוב פה תקיפת סתם בן זוג. אני אומרת לך שזו היתה תלונה הדדית .

ש. מה היה בתקיפה סתם?

ת. אני מניחה שהוא תקף אותי כמו שעשה הרבה פעמים לפני. אני לא זוכרת מה היה בשנת 2013.

ת. .. זו שנת 2013, אנחנו תיכף 2022, כל כך הרבה שנים אחורה, אני במקום אחר, לא חיה את מה שהוא מנסה להחיות אותי כל הזמן. אם הגשתי תלונה זה כי הייתי מאוימת ממנו. אם התלוננתי שהו אתקף אותי אז הוא תקף אותי, אם התלוננתי שהוא הטריד אותי דרך הטלפון,

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין

הוא הטריד דרך הטלפון, לא גרת איתי, אתה לא יודע מה זה להיות אישה מוכה ומאויימת שחוששת לחיים שלה ושל הילדים שלה, שצריכה לגדל 4 ילדים.

(עמ' 17 מול שורה 28 ואילך ועמ' 18 מול שורות 1-2 לפרוטוקול)

47. התובע צירף כנספח ז' את כלל התיקים ממשטרת ישראל וכן פירט באילו עילות נסגרו התלונות כאשר כלל התלונות זולת תלונה ב' נסגרו בגין חוסר ראיות.

48. בהתאם לפסיקה נקבע כי עילת סגירה זו משמעותה כי הייתה תשתית ראייתית כלשהי, ואולם זו לא הבשילה לכדי הגשת כתב אישום על פי המבחן של סיכוי סביר להרשעה ראו: בש"פ 8087/95 שלמה זאדה נ' מדינת ישראל, נ(2) 133 (1996) ובמידת ההוכחה הנדרשת במשפט הפלילי ראו: סעיף 34 כב (א) לחוק העונשין. (השוו: תמ"ש 41296-06-13 נ.צ. נ' ש.צ.ש (פורסם בנבו ביום 2.10.19).

49. בעדותו העיד התובע כי;

ש. ענית לבית המשפט. האם נגדך הוגשו כתבי אישום?

ת. כן.

ש. כמה?

ת. 3 כתבי אישום. ושלושתם נפלו.

ש. מאיזה סיבה?

ת. התביעה חזרה בה.

ש. מאיזו סיבה? חוסר אשמה?

ת. אני לא יודע בדיוק, אבל התביעה חזרה בה, כי ככל הנראה לא היו ראיות מוצקות, או ראיות בכלל, כי זה היה נושא של גניבת התכשיטים בזמן שהיינו נשואים, והשתיים האחרות אני לא יודע על מה זה.

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין

(עמ' 9 מול שורות 15-24 לפרוטוקול)

50. התובע לא צירף ראיות נוספות היכולות ללמד אודות טיבה של התלונה ואם בסופו של יום עסקינן בתלונת שווא.

51. ביחס לתלונה ב' מיום 2.3.13- הפרת הוראה חוקית אשר נסגרה בגין חוסר עניין לציבור העידה התובעת כי מדובר בתלונה שהגישה על הפרת הסדרי שהות (עמ' 18 מול שורות 26-32 לפרוטוקול).

52. מכל מה שבא לפניי ביחס לתלונות שהוגשו על ידי הנתבעת הרי שלא מצאתי כי התובע הוכיח כי מדובר בתלונות שווא אשר הוגשו ממניעים זרים ופסולים המזכים את התובע בפיצוי.

53. אין ספק כי התנהלות שני בני הזוג לפני פרידתם ולאחר הגירושין הייתה מורכבת וכללה הגשת תלונות הדדיות על ידי שניהם. ברם, מהעדויות שנשמעו לא מצאתי כי אכן מדובר בהגשת תלונות שווא, כפי שהעידה הנתבעת היא חשה מאוימת ואף הותקפה על ידי התובע, פרט לכך לא ידעה לתאר את האירועים בגינם הגישה תלונות למשטרה וכפי שנפרס בפניי כל אחד מהצדדים הגיש תלונה למשטרה במהלך תקופת הפרידה ועד למועד הגירושין אשר כפי שהתרשמתי הייתה תקופה מאוד טעונה וקשה.

54. אדגיש- לדידי חשוב לשמר זכותו של כל אדם החש מאוים ואו נפגע, להגיש תלונה למשטרת ישראל ולכל גורם אחר ובלבד שבפנייה כזו, אין זדון, אין כוונה לפגוע או להרע כשיודע המתלונן כי תלונתו איננה אמיתית ואיננה מבוססת. כשהתנאים האמורים לא מתקיימים, גם לא במועד הגשת התלונה, כי אז יש והתלונה תימצא כתלונת שווא.

אירוע התקיפה בשנת 2016

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין

55. מצאתי כי התובע לא הצליח להוכיח כי הוא הותקף על ידי הנתבעת ובשל כך יש לפצות אותו על נזקיו.

56. כפי שהעיד התובע מדובר באירוע במהלכו הנתבעת ירקה לו בפניו לעיני בנותיהם, פרט לתיאור האירוע לא ידע התובע להסביר מה עלה בגורלה של התלונה שהגיש בגין האירוע;

"ת. אירוע אחד שהושפלתי מול הילדים שלי, שעד עכשיו קשה לי לדבר בנושא הזה, כי לקבל השפלה מול השכנים ומול הילדים של, ואתה לא יכול לעשות כלום, כדי לא להיות מורחק.

ש. מי נכח בתקיפה הזאת?

ת. אני הורדתי את הבנות מהרכב, והן היו נוכחות, והיו אנשים מסביב. נכנסתי לרכב ישר ורציתי פשוט לקבור את עצמי. ואחרי זה היא אומרת, במרחק של 4-5 מטר: אוי אוי תעזוב אותי, כאילו אני מתעלל בה. היא תקפה והלכה. נכנסה לשביל לכיוון הבית.

ש. אתה מצהיר שהגשת תלונה בענין.

ת. בוודא

ש. ומה עלה בגורלה של התלונה הזו?

ת. היתה חקירה, והחוקר אמר שלפי דעתו יוגשו כתבי אישום.

ש? ואם אומר לך שהתלונה נגנזה תוך כמה ימים.

ת. עצוב מאוד. אם היה פה לבנות שלי לדבר פה, למרות שהן לא מדברו איתי כבר 3 שנים, זה היה נסגר בפעם אחת. והיא היתה מורשעת.

ש. בדקת מה עלה בגורל התלונה?

ת. אני לא עובד בחקירות. חוות הדעת של החוקר...

ש. צירפת אותה?

ת. לא.

ש. אז אין שום אירוע שמוכיח אלא אתה טוען שהיא באה לאוטו ואחרי זה הלכה 4-5 מטר.

ת. אני אומר פרטים מדויקים. שתראה תלונה אחת מדויקת שלה, מתוך 12-14 תלונות שהיא הגישה במשטרה. "

(עמ' 10 מול שורות 23-4 לפרוטוקול)

57. הנתבעת העידה בקשר לאירוע ביום 2.1.16 כי באותו הערב הגיע התובע לביתה כדי להחזיר את הקטינות. כפי שהעידה היא לא קיללה את התובע או ירקה כלפיו אלא ציינה בפניו לעניין הפרת הסדרי השהות ואישרה כי התובע הזמין משטרה למקום, השוטרים שאלו אותה מספר שאלות וביקשו ממנה להתלוות אליהם לתחנה ובהמשך חקירתה לא זכרה הנתבעת מה קרה במהלך החקירה במשטרה והעידה כי בסופו של יום לא הוגש נגדה כתב אישום בגין אירוע זה. (עמ' 15 מול שורות 7-1 לפרוטוקול).

58. פרט לעדויות הצדדים לא הובאה כל ראיה נוספת היכולה לאשש כי אכן התובע הותקף על ידי הנתבעת אלא מדובר בגרסת התובע מול גרסת הנתבעת, שתי הגרסאות המנוגדות שאינן מבוססות על דבר זולת תיאורי הצדדים אשר מקשות לקבוע כי מדובר באירוע תקיפה או האם ואיזו אלימות אם בכלל ננקטה מצד הנתבעת כלפי התובע.

59. ביחס לכך, יוזכר כי התובע עתר בבקשה לקבל את החומר המשטרתי בקשר לאירוע תקיפה זה לאחר שכבר ניתן צו לסיכומים, בקשה אשר כאמור נדחתה בהחלטה מיום 13.2.22.

60. נוכח קביעותי לעיל ולאחר שהתובע לא הצליח להוכיח כי אכן מדובר בתלונות שווא אשר הוגשו בידיעה שהן כאלו או בזדון ומשלא הוכחה גם התקיפה הנטענת הרי שלא נדרש להתייחס לטענות הנוספות של התובע בדבר הפיצוי לו הוא זכאי, טענות אשר כאמור נטענו בעלמא ללא כל יישום עובדתי או משפטי לנסיבות המקרה שלפניי.

61. אל נוכח התוצאה אליה הגעתי ועל מנת שלא להסלים את הסכסוך בין הצדדים ולפנים משורת הדין לא מצאתי לפסוק הוצאות משפט.

62. המזכירות תשלח את פסק הדין לבאי כוח הצדדים ותסגור את התיק.

63. פסק דין זה מותר בפרסום בהשמטת כל פרט מזהה.

ניתן היום, י"ז שבט תשפ"ג, 08 פברואר 2023, בהעדר הצדדים.